



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17640/2023
06.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије, Министарство пољопривреде и заштите животне средине, коју заступа Држно правобранилаштво, Одељење у Пожаревцу, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Милош Стевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 387/23 (2017) од 22.03.2023. године, у седници одржаној 06.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 387/23 (2017) од 22.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави П 671/22 од 22.12.2022. године, ставом првим изреке, укинут је платни налог Првог основног суда у Београду Пл 2044/17 од 20.06.2017. године и одбијен тужбени захтев којим је обавезан тужени ББ из ... да тужиоцу исплати износ од 132.300,00 динара са каматом од 25.12.2009. године до исплате као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 63.223,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Гж 387/23 (2017) од 22.03.2023. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је одлучено да остаје на снази платни налог Првог основног суда у Београду 2044/17 од 20.06.2017. године којим је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 132.300,00 динара са каматом од 25.12.2009. године до исплате, као и одлука о трошковима парничног поступка и обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 87.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 78/18 и 18/20), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не

прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради дуга са предлогом за издавање платног налога поднета је 09.06.2017. године. Вредност предмета спора је 132.300,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија туженог није дозвољена, применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Без обзира што је првостепена одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, која регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**